

Kopirani se dopisi ne tiskaju. Prijeloma se pisma tiskaju po 5 prv. svaki redak. Oglasi od 8 re-
zanaxa st. 60 n. za svaki redak
vile 5 n. ili u slučaju opotevanja
ez pogodbe sa upravom. Novci se
tiku postarstkom naplatom (sa-
egno postale) na administracija
"Nas Sloga" Ime, prezime i naj-
bliža posla valja točno označiti.

Komu list nedodja na vrijeme,
oako to javi odpravničtvu u otvo-
renu pismu, za koje se ne plaća
poštarnino, ako se izvana naplate:
"Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Izlas svakog četvrtka na otielan
arku.

Dopisi se vratacaja ako se i
metikaju.

Nobiljgovani listovi se neprimaju.
Predplata s poštarinom stoji 5
for., za seljake 3 for. na godinu.
Razmjerno tar. 2 1/2, i 1 za polgo-
dine. Izvan carav a više poštarina

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi
se u Via Carintia br. 25

Poučni, gospodarski i politički list.

"Sloga" rasta malo stvari, a za sloga sve "štrvari". Nar. Pos.

Slaveni austrijskog Primorja godine 1889.

Ljubljanski "Slovanski Svet" do-
nio je početkom ove godine vrlo lijepe
članke o stanju Slavena u obće i na-
pose o Slavenih u Austriji za prošle
godine. Na te članke osvrnuli se ve-
ćinom svi slavenski časopisi Austro-
Ugarske. Temeljito i nepristrano opi-
suje "Sl. Sv." stanje Slavena južnih
i sjevernih, istočnih i zapadnih, izi-
čući u koliko je jedno ili drugo sla-
vensko pleme kulturno-politički na-
predovalo li nazadovalo.

Radi premalena prostora nemo-
žemo donijeti tih članaka — prem bi
to inače vrlo rado učinili — već do-
našamo za danas u prevodu dodatke i
tumačenje k tim člankom našega če-
stioga druga iz Pule "Il Diritto
Croato" izjavljajuć ujedno, da se i u
tom potpunoma s njim slažemo. Po-
radi navedenog jur razloga moramo
se ograničiti samo na jedan dio hva-
ljenog članka i to na primorske Sla-
vene, medju kojima živimo i s kojimi
nam je dieliti dobro i zlo. Eto kako
sudi dakle puljski drug o stanju pri-
morskih Slavena godine 1889:

"Istarski Slaveni, Hrvati i Slo-
vencei kroz Janjsku godinu znatno na-
predovaše, poglavito prigodom zadnjih
pokrajinskih izbora, prouzrokujuć nj-
hovim dušmanom mnogo neugodnih
iznenadjenja. Sve slavensko novinstvo
pozdravilo je najvećim zadovoljstvom
te stečevine, kojimi istarski Hrvati i
Slovenci pružiše dokaze njihove
probuđene sviesti na narodnomu polju.
Osim toga dobiše tri zastupničke st-
lica više u saboru; oni pobjediše na
više mjestah i pri občinskih izborih,

zasnovaše čitaonica, i u više prigodah
imali su rodoljubne sastanke: sredstva,
koja u velike pomažu probuđenju
pretežitog-slavenskog življa u Istri, i
sve više obaraju tvrdjave protivničke
stranke, koja nezna, ili neće da se
radahnne na slobodoumnih i poštenih
načelih, kako je to dužnost svih onih,
koji se bore za pravednu stvar.

Poglavitu zaslugu na probuđenju
narodne sviesti u Istri pripisati je
znatnosti i rodoljubnoj postojanosti
tamošnjih narodnih kolovodja, koliko
svetečnickog toliko svjetovnog stališa;
kao što ljubavi napram svomu jeziku,
koja se sve to življe uzbuđuje u sre-
istarskog kmeta. Istarski seljak neza-
vadija se više za spletkami i nagovori
narodnih protivnikah, niti ga straše
prijetnje, kojimi su se Talijani služili,
da gospoduju i kvare narod u zemlji.
Istarski puk svjestan svojih narodnih
pravah, odlučno i složno pristupa na
biraliste, povjeriv svoje interese ljud-
dem izkušana rodoljublja, dostojnim
njegovu povjerenja. Na taj način malo
po malo ruše se jednom nepredobitno
tvrdjave talijanstva, a protivnici se
potiskuju u njihove naravne granice.

U Goričkome, medju Slovenci na-
čeln zadnjih izbora nastade žalostnih
razmrica. Te razmrice potakli su
nadahnitelji stare "Soče", koja izlazi
u Gorici. Ti ljudi stadoše širiti neki
oportunizam, koji kad bi zavladao,
mogao bi štetovati slovenskomu življu,
pretežnu u pokrajini. Rodoljubi, koji
bolje shvaćaju prava i interese slo-
venskoga naroda u Goričkoj, sada
objelodanjuju novo glasilo pod ime-
nom "Nova Soča". Uz načela, koja
zagovara ovo glasilo, pristaje većina
Slovenaca, te neima sumnje, da će

značno pobjediti. Tako će biti saču-
vano sve ono, što su Gorički rodol-
jubi uz velike muke i poztvotvanja
sagradili kroz ove zadnjih 20 godina.

U Trstu ima odličnih i radišnih
slovenskih rodoljuba, koji zamjernom
srčanosti i plemenitim pregovorom brane
prava njihovih sunarodnjaka u gradu
i okolici proti pritisku talijanskog
življa, koji se tamo razmahao. Borba,
koju podržavaju Slovenci u Trstu, nije
razmjerna; no tad će istom biti
uspješna, kad u svojih naporih budu
podpomagani od braće Hrvata i Srba
tamo nastanjenih; kad Slovenci drugih
pokrajina budu ih podupirali izdašnije,
i kad vlada, odlučiv se jednom, da
bude pravedna prama svim narodno-
stim, bude stala zadovoljavati pravedne
zahtjeve slovenskog življa.

Svečenička kongrua.

(Dalje.)

a) Čisti prihod zemljišta, koje je na
vlastništvo župničkoga ureda ili na užitak
župnika, mora se dokazati po arku posjeda
od poreznog ureda;

b) prihod iz postotka iznajmljenih
sagrada mora također biti dokazan svje-
dočbom poreznoga ureda;

c) prihod od glavnica sa jednim iz-
kazom, gdje se vidi brojna njihova vried-
nost, mjera dobiti, moraju se navesti uz
ostale znakove starih dugova;

d) prihod iz korisnih prava (pivo,
drva, pašnjaci, ribarije itd.), iz obrta, iz
obskrbe prirodnih plodova, mora se navesti
i dokazati starim dokumenti (pogodbe
obstanka, cijene sjajna, ili svjedočbe pro-
vencije itd.), kojimi se daje potvrditi navedene
brojke iznosa od dušobrižnika, koji moraju
biti priznati.

Ako je ovaj iznos očit iz glavnih
knjiga poreznoga ureda, tada je brojka

iznosa pravilna i dotična izvaja poreznoga
ureda mora se priložiti fasiji.

Kakvigođ zahtjevi za kakvo odbijanje
glavnica ili dohodača u smislu §. 3. 1
slovo d) drugi dio zakona, moraju se do-
kazati u rubrici: "Opazke" i samo tada
će se na njih osvrnuti, ako budu potrebite
i pravilne radi posebnih, važnih, mjestnih
okolnosti.

e) Plaće iz ostataka mjestnoga crkve-
noga imetka moraju se dokazati uređovnim
odobrenjem i ostalimi dokazi, na kojih se
oni utemeljuju;

f) glede pristojba stole mora se pri-
dodati fasiji kao temelj za pusuš (u smislu
§. 3. 1 slovo f. zakona) dokazom dekan-
skog ureda o činih, koji pripadaju dužno-
stim stole, kroz zadnjih šest godina, raz-
dieljenih po klasah i u tu pripadajućih
pristojbah, kao također se mora priložiti
i broj i količina neutjerivih pristojba, budi
radi siromaštva budi s drugih razloga.

Medjutim župnik mora u fasiji staviti
(po zakonu od 19. aprila 1885. D. Z. L.
Br. 47) avotu pripoznatu u staroj pravu
učinjenoj fasiji, a da slučajno je nema,
tada neka se stavi brojka istinito utjeri-
vanih pristojba kroz šest zadnjih godina
odbitkom iznosa 30 for.

Konačna brojka uručunanih pristojba
stole mora se potvrditi od zemaljske oblasti
u sporazumljenju sa diocesanamskim bisku-
pom; u slučaju, da sporazum ne uspije,
tada mora ju ustanoviti ministar bogovostja.

Ako postoji kakva fasija upravu u
shodnosti sa zakonom 19. aprila 1885.
(D. Z. L. 47), tada za deset godina, od
časa ove izprave, predlog gore napomenu-
tih sredstva može izostati, u koliko ze-
maljska oblast se, bi našia shodnim za-
htjevati ih radi pucebnih nastavih okol-
nosti.

g) Dohodak svih prije 15. junijsa 1885.
utemeljenih plaća za mise i ustanova za
boju službu sa određenim prihodom, bez
razlike, je li utemeljena zakladnica ili ne,
mora se navesti s kazalom, u kojem se
pokazuje način i broj utemeljenih funkcija;
dan njihova obavljanja, osiguranje ute-
meljene glavnice, plod i prihod, napokon
dieljenje ovoga zadnjega obzrom na staro
dokaze glede ustava utemeljenja.

PODLISTAK.

Parni stroj i parobrodarska društva.

(Konaće.)

Godine 1885. sagradilo je društvo
drugi parobrod "Iku" za subvencioniranu
plovitbu za Lovran, Mošćenice, Berseč,
Rabac, Cres i Pulu. U isto doba kupilo
je društvo parobrodic "Sibila" to jest Yaht
crnogorskoga kneza i to onda za privatnu
porabu gospoda u Opatiji.

Godine 1886. sagradiše u Englezkoj
parobrod od 250 tonelada za subvencion-
iranu plovitbu iz Rieke za Splet, Met-
ković, Trpanj i Dubrovnik, a taj parobrod
po zakonu već spomenute "influence" nosi
ime "Dalmazija".

Lanjske godine je isto društvo u
Njemačkoj sagradilo parobrod "Fiume".
Ovaj nosi 400 tonelada; ima pristojno
mjesto za putnike i služi za hitnu plovitbu
međ Riekom, Zadróm, Spletom, Metko-
vićem i Trpanjom. Opet nekoje hrvatske
uovine izraziše svoje negodovanje radi
provedenja svojih imena u tudji jezik; ali
zaludo kad vlada "influence" istom lanjske
godine pružila se društvu prilika te kupi
parobrod "Senj" baš u doba kadno se
bijahu sa vladom pogodili za prenos pošte
iz Rieke, Omislija, Malinske, Zadra i Krka.

Podalje smo se bavili ovim društvom
jer je naše, domaće, niknulo iz naše Li-
burnije, te našemu pakru pružilo zgodu,
da se uz prilično nisku cijenu vozi po na-
šem Kvarneru.

U doinjoj Istri, kako smo spomenuli,
od Trsta do Pule, imao je paroplovitbu
Cesare pod imenom "Navigatione a
vapore Istriana", ali buduć sam na onaj
pruzi, našlo se je Istran, koji su ta nje-
govu samoću prekim okom gledali. On je
imao, kako oni kažu, cijene prevrsoke, pak
zato i Bog zna radi kojih drugih razloga,
kupili jedan parobrod i dva nova sagra-
diše te ustrojili društvo: "Società Istra-
Trieste" i timi su parobrodci pred četiri
godine počeli plovitbu uz staro društvo
Cesara. Ali ovaj bogat i svojevoljan iznio
cijenu, te snizili i oni, no se u svemu tomu
poslu kruto prevariše, jer on (imajuć sub-
venciju za poštu) snizio opet cijene za
rubu, a putnike u trećem razredu vozio
je iz Trsta do Pule za samih deset nov-
čih. Opozicija, uzdajući se u nekakav
patrijotizam, nije izprva htjela toliko cijenu
sniziti, nu bila je na to prisiljena, a to
traje skoro četiri godine. Jedna i druga
strana strašno šteteju; svake godine se
zaključu računa sa deset do trideset bi-
ljada gubitka, ali aće da jedan drugomu
popusti. Puk u doinjoj Istri imao je
jednu brozarinu po čitavoj obali.

Obje strane željne su mira, jer njim
je dosadilo gubiti novce radi prkosa; sada
nastoje, da se izmiru, a nekoi trude, da
su se medju sobom jur pogodili, a tim su
dobro za sebe i učinili. Našlo se je i
drugdje više puta takvih borbah, ali da
su toliko trajale, ta neopamtimo.

U Dubrovniku, kako bijaše rečeno,
plovilo je društvo dubrovačko do lani u
Trst sa jednim parobrodom, nu i ondje
radi osobnih razloga drugo društvo dovelo

je iz inozemstva jedan parobrod, te radi
tega snizili cijenu. Tada staro društvo sa-
gradi novi parobrod, a opozicija opet no-
vooga, a sada dozajemo, da staro društvo
gradi u Trstu trećega i tu se boj bitje ali
ne baš onako žestoko kako je bio u doinjoj
Istri. U tom pogledu držimo Dubrovčani
sviestnijimi nego su bili Istrani-Talijani.

Evo sada već drugi lošinjski parobrod
za plovitbu medju Trstom i Zadróm; ovi
se punim pravom mogu zvati lošinjski pa-
robrodi, jer su u Lošinju sagradjeni. Gdje
se je gradilo na stotine drvenih brodova,
evo sada se grade željezni brodovi na
jedra i na paru. Znamo, da još nemaju
potrebita sredstva, da bi i strjeve (ma-
kine) u Lošinju graditi mogli, nu pogalo
i dobrom voljom doći će se i do toga, te
će se opet uzdignuti onaj grad, koji je
najviše štetovalo propadućem brodovah na
jedru.

Ima još drugih parobroda, što su je
Lošinjani kupili za velike plovitbe; ima
manjih parobrodica, koji služe kod gradnje
luke u Trstu i na Rioci i vada se koji
gradi, ali smo još jako daleko, da se na-
doknadi gubitak, koga je naše Primorje
pretrpilo propatju brodovah.

Austrijski Lloyd, veliko i staro društvo,
koje obatoji već 55 godina, koje je punim
pravom spadalo u prva europajska društva,
sada je zaostalo za drugimi i nemože se
uvrstiti niti u treći razred velikih ino-
zemskih parobrodarskih društva. Ova ba
neprestano napried koracaju, a naš Lloyd
zanastaje motreć reć bi tudji napredak.
Ovo veliko društvo, koje od mnogo godina
ima više od čezdeset parobroda, koje

posjeduje veličanstven arsenal, komu bi
se težko para našlo, ipak je zaostalo u
napredku za ostalimi društvimi. Lloydrovo
ponosno društvo, koje ima velikih kućah
za radnike i sjajnu poput carske palaću
za svoju porabu, koje broji na hiljade
radnika i činovnika, koje ima liiep broj
valjanih kapetana i mornara, ipak je za-
ostalo za drugimi!

To je svima zagonetka ali je faktum!
Ovo društvo je nasadjen od postanka na
gospodsku; tu se je vazda dobivalo i tro-
šilo u izobilju. Vladi mu nedavaju u raz-
mjerju dovoljnu subvenciju. Austrijska
vlada bi možda i dala, ali madjarska
tomu opire iz principa, da se u svaceomu
odielu od Austrije.

Vlade krive ravnateljstvo i upravu!
ove bacaju krivnju Bog zna na koga;
jedan drugoga krive, a nitko nije za-
dovoljan, dočim dugo se je mnogo dobivalo
bez ozbiljne konkurencije, tada su svi bili
zadovoljni. Kapetan, kaža je dobio službu
kod društva, držao se je sigurnim kao da
je u cesarskoj službi, ali sada, u one jed-
nosnosne Lloydrove kapetane, zablina
se nekakva (možda i neopravdana) bojazan
za budućnost. Ako se vlade ne smiluju,
ako ne odrede još milijuna, može se do-
goditi, što nitko nepredvidja osim mogućnih
šidovah, u kojih se rukuh, kako vele, ve-
ćinom sada diionice nalaze. Obćenito je
mišljenje u Trstu, da će vlade još nešto
žrtvovati i da će se gledat, da starac Lloyd
još koju godinu pozive, ali svi priznaju,
da je star. Uhi vivrà vedrà.

Liburnjania.

U koliko uračunavanje prihoda kakva utemeljenja protustoji kakva odredba zakladnice, tada zakladnica mora se priklijčiti fazijski, odnosno gori napomenutomu kazalu.

Ako već predstoji fazijsa uprave utinjena po zakonu od 19. aprila 1885. (D. Z. L. Br. 47), tada mogu se upoznati i obavijestiti se o predlogu gori napomenutih sredstava i mogu se umetnuti u fazijsu prihodi misnih plaća i zaklada za pri zadnjoj ispravi pripomenućih prihodi.

(Konac sliedi).

Pogled po svijetu.

Trst, dne 26. februara 1890.

Austrougarska: U školskom odboru carevinskoga vieća zagovarala je većina odbornika predlog, da se snizi školarina na srednjih školah, jer da je previsoka, osobito za siromašnije djake. Ministar Gautsch, odgovarajući raznim odbornikom, reče, da će se vlada obazirati na taj predlog, premda mu se čini, da nije posve opravdan, jer da se i onako obzir uzimlje na siromašne djake srednjih školah ako dokazu, da u se zbilja siromašni i vrijedni, da se jih oslobodi od školarine.

Financijski proračunski pododbor prihvatio je vladin predlog, da se odpušti Galičiji dug za ezoner, o čemu bijaše govor na ovom mjestu u zadnjem broju.

U sjednici proračunskoga odbora od 24. t. mj. obećao je ministar trgovine, da će do mala izdati nove marke za pisma, veće i čvrstije dopisnice i da će utemeljiti poštarski muzej.

U sjednici carevinskoga vieća od dne 25. t. mj. interpelirao je vladu medju ostalima i zastupnik de Francoski radi pristanošću kotarskoga suda u Pazinu. U budućem broju kazati ćemo pobliže sadržaj interpelacije.

Jučer vršili se naknadni izbori u Moravskoj Svitavi za carevinsko vieće. Njemuji postavise dva kandidata a Česi jednoga. Izabran nebijaše nitko jer se glasovi razciepkali. Biti će uži izbor izmedju dvojice njemačkih kandidata.

Staročeska stranka kandidira za carevinsko vieće na mjesto odustupišega dr. Matuša u Mladoj Boleslavi ravnatelja Tonera, koji je jur pripadao mladoćeskoj stranci.

Prigodom pogreba grofa Andrasya-a pokazali su Madjari ponovno kako znadu štovati i cijeniti svoje narodne velikane. Sprovodu prisustvovala silno množstvo naroda bez razlike stranaka i stališa. U madjarskom saboru došlo je jučer do burnih prizorah, jer je predsjednik podielio ukor zastupniku opozicije Abrany-u, te pošto nehtjede na zahtjev opozicije ukor natrag povući, začu ova silno bućiti i larmati kano da je u krčmi.

Hrvatski sabor, koji bijaše za mjesec dana zatvoren, sastao se opet dne 20. t. mj. Prvojj sjednici prisustvovalo je vrlo malo zastupnika. Predsjednik najavi na početku sjednice saboru, da su nedavno umrla dva saborska člana, grofovi Drašković i Khuen, a na koncu sjedio se umrvice madjarskog državnika i tobožnjeg prijatelja Hrvatske — Andrasya-a. Čim je predsjednik spomenuo ime toga muža, koji bi bio da je mogao Hrvat i sve Slaveno u žlici vode utopio, ostavi opozicija demonstrativno sabornicu. Zalostni su svakako oduošaji u hrvatskoj sabornici kad se slavi u njoj ime narodnoga protivnika a niti se nespomene nedavno umrvšeg rodoljuba i velikaša baruna Ožegovića!

Crnogora: Ministar Vuković, koji bijaše nedavno u posebnom poslanstvu na biogradskom dvoru, uputio se je

takodjer po nalogu svoga kneza v. Carigrad. Premda su protuslavenske novine trubile, da sultan neće dati Vukoviću audiencije, bijaše on ipak od sultana svečano primljen, dapače i odlikovan visokim turskim redom.

Srbija: Iz Biograda brzojavljaju 24. t. mj., da bijaše ministar Taušanović, kad je izišao iz radikalnoga kluba, da podje u ministarstvo, napadnut kamenjem. Veli se, da je napadač došao naročito u Biograd, da umori ministra. Taušanović nebijaše ranjen a napadače zatvorise odmah.

Bugarska: Iz Sofje dolazi viest, da je vlada opunomoćila bugarsku narodnu banku, da odmah izplati Rusiji zaostale obroke okupacionog duga u iznosu od 3,600.000 rubalja. Po drugih vijestih imao bi biti taj dug mnogo viši.

Francuzka: U francezkom parlamentu bijaše zabačen predlog dne 25. t. mj., da se pomiluje radnike, koji bijahu prošle godine odsudjeni radi radničkih pobunah. Istoga dana odopratise dva policajna agenta vojevodu Orleanskoga iz pariske tamnice u državnu tamnicu u Clairvaux. Francezka vojska u Senegaliji bijaše napadnuta od kralja Dahomeya, koji bijaše suzbijen.

Italija: U talijankom saboru dao je radikalni zastupnik Imbriani opet ovih danah svomu irendentističkomu mišljenju oduška. Interpelirao je name vladu zbog toga, što je razpustila irendentističko društvo, kojemu bijaše zadaća odtgnuti od Austrije Trst i Trient, što je priznao i ministar Crispi odgovarajući interpelantu.

Njemačka: Izbori za njemački sabor, koji se vrše ovih danah, izpatti će po vladu vrlo nepevoljno. Kako je do sada poznato ojačati će sve stranke, samo vladinovi izaći će oprestranani. Najviše će ojačati socijaldemokrati, koji zadaju knezu Bismaruku trista jada, križajući mu njegovu gospodarstvenu i socijalnu politiku.



Franina i Jurina

- Fr. Spameduješ se Jurino lanjskih izbori va Labinje?
Jur. Ča kada su ono nekega nezega popa Talijanaši po svoja počastili?
Fr. Ma jušto to.
Jur. Pak?
Fr. Da će poć neki va hlad za nekoliko vremena.
Jur. Dobro mu stoji, će baram moć malo bolje prošudijati onn talijanaško-madžju muziku.
Fr. Si ćul, ča j'umrl na Volosken neki bogati Andrašić?
Jur. Je njim pak ča pustil?
Fr. Da su mogli poć za njim hoćeć do Matulj.
Jur. Niš drugo?
Jur. Ne, zač da j'bil Majar.
Fr. Blaze njim da j'bil livrac!
Fr. Ja, bi bili mogli poć za nji valje do Bistrea.

Različite viesti.

† **Giacomina Antan.** Iz Tinjana javljaju nam, da je preminuo dne 20. t. mj. namošniji župnik G. Giacomina Antan još u krepolj dobi od 46 godina. Vječni mu pokoj!

Slavjanski dolazi i u Trst. Kako javejavljuju ovdasnji listovi doći će prvoga marća poznati ruški sborovodje G. Slavjanski svojim glasilicim sborom u Trst, da dađe nekoliko koncerta u najtrećem ovdásnjem kazalištu "Politeama Rossetti". Sbor G. Slavjanskoga sastoji od preko 60 muških i ženških članova. Taj sbor stekao si svjetski glas svojimi koncerti, danih u svih većih europskih gradovih. Kako čitamo na oglasih dati će Slavjanski orđe tri koncerta t. j. 1., 2. i 3. marća.

Podružnica družbe sv. Cirila i Metoda na Greti kod Trsta javlja nam, da će obdržavati u nedjelja dne 2. marća t. g. 5. sati popodne u prostorijah gostione "pri Ferlugi" na Greti drugu glavnu skupščinu sliedećim dnevnom redom: 1. Nagovor predjednika. 2. Irvičće tajnika. 3. Irvičće blagajnika. 4. Upisivanje novih članova. 5. Predlozi i želje. 6. Izbor novoga odbora.

Iz Pala pišu nam, da će se ondje buduće školake godine otvoriti prvi i drugi razred novo ustrojene državne njemačke gimnazije. Iz pazinske gimnazije, koja se koncem ove školske godine završava, polaze u Palj 3 profesora, ostali bit će dodeljeni kamo drugamo na službovanje ili će bit umirovljeni. Raspisano je za novu puljku gimnaziju ravateljko mjesto te mjesto za prirodopis i slobodno risanje. Kako se čuje, profesor hrvatskoga jezika neće u Palu, dakle taj jezik se neće podučavati!

Posljedica izborne agitacije na Porešćini. Iz Rovinja doznavamo, da bijaše od tamonjega tribunala za razpravi dne 31. januara t. g. od obitzahe radi uvriede poštenja rješeni G. Josip Ptašinski, župe upravitelj u Foškalinu, dočim bijaše odušjena dvojica talijanaških pristaja iz Fontane, koji su se osobito za posljednjih zemaljskih izbora za talijanašku stranku borili i semire izazivali. G. Ptašinskoga tužiu je bio vlastelin Fontanski Conte Borisi, koji bijaše na čelu protivnoj nam stranci.

Raspisano mjesto obćinskoga liečnika. Obćinsko glavarstvo u Pazinu raspisuje na novo natječaj za mjesto liečnika za onu obćinu. Godišnja plaća iznosi 1200 for. Za pogodbe bolestinika izvan Pazina i za druga osobita obćinska poslanstva biti će mu nadoknadjeni putni troškovi. Nadalje uzivati će pristojbe za izvršivanje radnja, koje mu bude država ili obćina povjerila kano u slučaju pošasti, komisije itd. Osim toga može preuzeti službu liečnika na jednom komadu državne željeznice.

Prošnje valja poslati obćinskomu glavarstvu u Pazinu do 20. marća t. g. Molitelj mora dokazati, da poznaje hrvatski ili slovenski i talijanski jezik.

Luka u Opatiji. Čitamo u Zagrebačkih novinah, da je cesarska vlada nakon proširiti u našoj Opatiji sadašnjo luku, koja da je prenatrpna parobrodi i drugim ladjami. Luka ona je doista malena ako se urači velj parobroda i manjih ladja, koje tuj danomice pristaju. Neima daklo dvojbe, da će društvo, koje u Opatiji toliko gradi i dograđuje, izposelovati od cesarske vlade, da produćti luku te ju učini prikladnom za veća ladje i za veći broj parobroda.

Zahava u poljcejj čitavacii. O tom javljaju nam iz Pule koliko sliedi: Kano svake godine, tako je i ove naša "Čitaonica" priredila svojim članovom i prijateljcem dne 15. t. mj. u prostorijah "Alf' Apollo" vrlo sjajan plea. Prostrane prostorje bijahu dabkom pune članova i pozvanika, medju kojimi vidimo i e. kr. kotarskoga glavara viteza Conti-a, načelnika dra. Rizzia-a, e. kr. sudca Prena izd. Prvoga od ove trojice pozdravila je kod dolazka slovenka gospođicina Grumova, kojoj se je g. glavar srdačno zehvalo. Uspjeh, koji morati toli materijalni toga krasnoga plesa, nadkriilo je sve dosadašnjeg a to nam je najbolji dokaz, da se Slaveni Pule osviećuju i zabiru okolo naravskoga predriča naše mile "Čitaonice". Svaka čast na teli krasnom napjehu zabavnomu odboru, nepose predjedniku g. Zlobcu.

Iz obćine lovranske piše nam prijatelj 20. februara. Dne 12. e. mj. obdržavala se obćinska sjednica u Lovranu. Iza protivanoga zapisnika posljednje sjednice prigovori g. Frane Skalamera istomu, jer bijaše u posljednjoj sjednici zaključeno, da se ima raspisati natječaj za novog tajnika u trih novinah, name u "Našoj Slogi", "L'Osservatore Triestino" i "L'Istria", no to se nije dogodilo, jer u "Našoj Slogi" nebijaše natječaja. Gospodin načelnik odgovori, da je poslat natječaj takodjer u "Našoj Slogi" pisan talijanskim jezikom, a "Naša Sloga" da ga nije htjela fiskati, jer je bio talijanski. Mi neznamo jeste li

poslali natječaj "Našoj Slogi" ili ne, ako ste znate dobro, da se "Naša Sloga" tika u hrvatskom jeziku, dakle ste ujoj hrvatski mogli i pisati.

Na drugoj točki dnevnog reda bijaše čitanje molba natjecateljah za obćinskog tajnika. Kod ove točke razvila se buran razprava. Dva se natjecatelja, jedan je sadašnji tajnik u Boljuna a drugi u Dubašnici. Najprije se čita molba onoga iz Dubašnice. On za njemački, talijanski i "slavo". Kad se je došlo čitajuć do izraza "slavo", jedan zastupnik zapita čitatelja: "koji li je to jezik 'slavenski', možda poljski ili ruski?" Nakon čitanja rećeno molbe g. Jure Barkovića predložio, da onaj, koji je to razumio, neka izvoli ustati. Zastupnici svi sjede, a to bijaše znak, da nije nijedan čitanoga razumio, jer se je čitalo talijanski, osim g. načelnika i par njegovih poučkanika. Po tom se je čitala molba onoga iz Boljuna. On je redom iz staroga Pazina, imade u Boljunu samo 170 for. plate; bio je podoficir u e. i k. ratnoj mornarici, znade njemački, talijanski i "slavo istriano". Hrvatska stranka neće jednoga ni drugoga, jer u svojih molbah nisu naveli, da poznadu u pismu i govoru jezik, koga uključuju govori vas puk prostrane obćine lovranske, a taj je jest hrvatski; tajnik, koji hrvatski dobro nezna, nije za obćinu lovransku, jer akoprem je za sada uredovni jezik talijanski, ipak se mora zastupnikom sve hrvatski tumačiti, jer većina njih neima niti pojma o talijanskom jeziku, a takovih je većina i u protivničkoj stranci. Napokon manjina predložio, da se opet raspisuje natječaj za tajnika, koji da mora poznati u pismu i govoru hrvatski i talijanski, a po mogućnosti i njemački. Na to se ustane g. Jure Zupar, te poće nabrajati kao obćino hrvatski: "da on nijedne rieči hrvatski ne razumje nego 'naški'; mi da negovorimo hrvatski nego naški (smijte se ljudi božji). Zastupnici mu dokivaju: 'nije istina, da mi negovorimo hrvatski, ta i vi sada hrvatski govorite, majka vas je tomu naučila, jer drugičije nije niti znala'. Na to se g. Jorjo uhvati rukom za čelo, uzme ovaj sećir i otdije iz obćinske dvorane, kamo se nije više vratio. Napokon odluču većina, da još ostane i nadalje stari tajnik g. Perristuti uz plaću od 500 for. na godinu, ali da mora još jednoga naći, koji će mu uredu pomoći, i od ove plaće da će on dotčinika sam placati. Gospodin Perristuti obćina, da pristaje na to. Hrvatska stranka nije tim zadovoljna te zahtjeva, da se opet raspisuje natječaj, jer ako obćina ima placati 500 for. na godinu za tajnika, placati će ih čovjeku, koji je sposoban za tu službu i koji će ju vršiti u redu. Načelnik se ovomu protivio riečmi, da je on vrhu svih gospodar imenovati tajnika, koga njega volja. Zastupnici viču: 'onda zašto ste nas sime zvali kad i bez nas možete učiniti što vas volja'. Napokon manjina viedi, da se skoro dva sata kod ove točke uzalud bori i e razloga, što je prije zahtjevala, da se nije u predlog na glasanje stavi, a toga nije se htjelo, jer gospoda su se bojala, da će i njihovi vanjski sa Hrvati glasovati, tača manjina, 11 ih uz protest jedan za drugim izjade iz obćinske dvorane i time bijaše sjednica izvršena, jer ostali nien mogli po zakonu dalje razpravljati, pošto ih nebijaše dovoljan broj.

Mi se čudimo g. agentu iz Moščenicah, da ide na sjednice. On tuj uvijek sjedi u jednom kutu, te nikad iz njegaja rieči, kano da ga tuj i nije. Boji se valja reći, koju u prilog Moščenicahom, da ne pade u nemilost, onim velemožnim bradašem, jer onda a Bogom službica. On je lanjske godine izdavao u Moščenicah po 20 tzv. certifikate. Ove godine ono domaće zastupstvo uvidi, da nije pravdom, da se uzima za svaki certifikat 20 tzv. i k tomu da se nezna kamo ovi novci idu, ustanovi prigodom sjednice obdržavane u Lovranu dne 21. decembra 1889. poseban zapisnik: da se ima name ove godine uzimati za svaki certifikat kao i u Lovranu 5 novč. i ovi novčići da imadu pripadati obćinskog blagajni i nikomu drugomu. Pa znate, da taj gospodin ove godine neće nijednomo učiniti certifikata, nego jednostavno ljude odbija, izpričajuć se, da on neima oblasti to činiti, te ljude šalje u Lovran, i taku se čestito put ljudi u neprilici nadju, jer u Lovran je daleko i nije vrijedno, da

* Sl glavarstvo poslalo nam je talijanski sastavljeni natječaj, u kojem se zahtjevalo na prvom mjestu poznavanje talijanskoga, na drugom poznavanje njemačkoga, a tekar na trećem mjestu po mogućnosti poznavanje slavenskoga jezika, kojim se služi pak obćine lovranske. Naravno, da takova osudila nemoguće tiskati. Op. Ureda.

niromah čovjek za jednu malenkost skoro čitav danirugovi, kad se može to doma učiniti. A zašto se je prvih godina doma činilo. A sada ne? Zato, jer g agent je od svake- koga 20 nrv utjerao a sada kad je koristi svemu puku, neće da to čini. Nu brzo čemo raxviditi odakle ta oblast g. agenta. Do vida! O b t i a r.

Pisu nam iz Kastva dne 20. febrara. 'Hrvatska čitaonica' u Kastvu priredila je dne 16. o. m. p. u vlastitih prostorijah "Narodnoga doma" zabavu sa plesom. Uz ljepo vrijeme, kakovo je bilo onaj dan, očekivalo se gostu iz bližega i daljega; ali da će ih doći onoliko, toma se nije ničko nadalo, to je dapače svakoga izne- nadilo. I tom se je prigodom osjećala čienoća dosadnjih prostorija i aužadom pokazala namisao, da se iste razšire. Za- bavu posjetilo je i ovaj put mnogo odlične gospode iz Voloskoga, Opatija, Rieke, Sušaka, Lokava, Veprinca i Mošćenica, a pojedini čak iz zrišćenoj Istri. Među ostalimi počastio je zabavu svojom pri- autnošću, poglaviti g. H. Bačić, načelnik Sušacki. Nu najviše razveselilo je svakoga, što je mogao opaziti razmjerno mnogo naših okoličana a lieva i deana, premda bijaše na taj dan (mesopustna nedjelja) svagdje u okoliču plesova i inih zabava. Osebito izkazali su se i došli u velikom broju sv. Matejci i Rukavčani. S druge strane neugodno nas dirnulo, što izbjegava- šaćica izkolane — ali reć bi neprosvjet- ljene gospode čitaoničke zabave, te i ovaj put briljirahu svojom odušanšću. Sveto neka bude svatije osvješćenje, ali hre na stranu.

Iza osme započela veselice. Prva točka programa bio je mješoviti sbor "U boj". Bilo to štogodi! Uz ono krupna glasvo- čna ai prodirati i one njezne glasiče, nježno- to ona nježna grlica, iz kojih su prodrali, gdje im je zametak. Iza toga slijedila de- klamacija. Deklamirala gđica E. Grosman Vukelićeva "Domovini", čime je izazvala burno pleskanje i odobravanje. Treća točka programa bila je šaljiya igra: "Bog se smiluj!" što se na obću želju naših opetovati i na ovaj veselici. Nešto smiehu kraja ni konca. Kuma Luče (gđica E. Defranceschi) pozore kuma Miholji (g. V. Ruheša) iz Zvonče u pohode a on nebudi lien dodje odma drugi dan. Već je kod njih deset dana pa još nemisli, sad će odputovati. To ju ljutio nju, a i mi- za joj Jurica (g. B. Dobrović), jer budi mi- mogred rečeno, izjest će ih. "as je dobreh- ust, očnav nas sveti Anton". Oni varali, šarali, nagovarali, ali kum ostaje kum. Neće da ode. Kad im pako reče, da misli kod njih ostati još dva, tri čedna, čisto da nisu skočili iz kože. A i ženi mu pisao je Juric, da se je muž joj zaljubio u jednu djevojku, nakonom tom, da će ga pozvati kući i tim se ga oni otrešiti. At da. Još i ona dodje, da ostanu kod njih takvih četrnaest dana, da se osvješdoti može o čem joj kum pisao. Sve od zla na zore. Konačno pukne Juricu sretna misao. zamoli kuma, da mu posudi par forinta. Sad ga pogodio u žilicu. Neću mu se više boraviti kod kuma, pa odluti kući, tim više, što mu i ženi nešto nije dobro. Tako se otrešili tog dosadnog kuma. Kad im svā šaranja i spletke nisu potogle, pomoglo im ovo zadnje.

Iza igru slijedilo je solo-pjevanje Zaj- čeve "Lastavicom". Pjevala je gđica Ida Formmüller, koju je pratio na glasoviru M. Grosman. Gospodjica vrlo liepo se odužila. Pjevala je točno, precizno, kako smo se od nje i nadali. Kada je svršila, pozdravilo ju občinstvo pleskanjem i živoš- klici. Čestitamo mladog gospodjicu, čestitamo ig. Miroslavu Grosmanu, komu imamo najviše zahvaliti, da se u prostorijah "Na- rodnoga doma" čestice naužijemo skladnog pjevanja. Nemožemo od manje, a da ne- izrečemo i javnu pohvalu g. J. Bakarčiću, koji radi neumorno kad se radi o tom, da si osvietlamo lice: "Živio! Na želju njekolicine gostova, koji još nisu čuli pjeva- tije istarske himne "Predobri Bože", za- pjevaao je mješoviti sbor tu pieamu, a zatim je slijedila tambola i ples. O polnoči bio je kratak odmor. Stets, što čitaonica nema prikladnog mjesta, gdje bi se moglo višje njih na okupu okolo stolova sastati, jer bi tako bilo mnogo živahnije. Ovako se gostovi moraju razdijeliti i smjestiti u više sobah, a gdjejojki mora i čekati dok ne drugi posluže. Iza večere: plesalo se opet živo i veselo sve do zore; pjevalo se ili kod čašice vina, razgovaralo itd. u obće svatko se je zabavljao i veselio na svoj način i po svojoj želji, no svima si čitao zadovoljstvo na licu.

Prigodom ove veselice sastalo se ovdje sedamnaest učitelja, sveuglednijih učienika vellevodnog g. Grosmana. To su svi učitelji razrijani krugom Istre. Svima bilo

milo pri srcu, što vide u svojoj srđini bivšeg svog učitelja, a sada svoga kolega, pa dignu ga na trikrat plešanom na svoja ramena, zaore mu sriedat: "Živio! K njima se pridružila i petorica učitelja.

Na nepelnicu sastalo se više čitaoni- ničara i drugih gostova, na tradicionalni "bakalar". Tom zgodom imadoemo čast imati po prvi put u sredini našoj vrlo rodoljubkinju, čestita gospodja Irvanku Bauc. Čim se zaredale zdravice, narodni ja kličimim govorom g. Bakarčić, stoloravnatelj, predstavitv ju čitavom stolu, kao vriednu gospodja, poirtvovnu rodoljubkinju. Bilo ta i više zdravica narodnim sastupnikom, a poimeoce našim prvakom našto primotni dignu čaše, gromko zaoriv trokratni "živili!" Kasno u noć razide se druživo u na- ljepšoj slogi.

Pravačverese na pokiti. Iz Buzeta do- znaju tričanski listovi, da je na tamoinjoj pošti pronaverio ekspeditor E. B. okolo 700 for. Utiekav iz Buzeta bijaše uhvaćen u Dekaniji i predan kotarskomu sudu u Kopru. Erar negubi ni govriča jer je imao pronaverenav svotu pošte meštara Cerovac.

Petaršiti ošćenjasi. Prošloga čedna obdržavala se ovdje kod zemaljskoga tri- bunalna razprava sa četvoricom mladića, koji bijašu obtuženi, da su egotavljali i bacali po Trstu petarde. Druvno odvjet- ničko tužilo je najmo Domenika Sacca (talijanskoga podanika), Alfieri Rasovicia (trčans), Atilia Clementini, trčansa i Kamila de Franceschi, istrana, da su u stanu prvoga pripravljali petarde te ove pri raznih patrijotičkih prigodah na raznih mjestih grada bacali. Lanjske godine bacali su petarde prigodom trih patrijotičkih sveča- nostih t. j. kod otkrića spomenika pred postajom, gdje se je slavilo svetu Trsta sa Austrijom, prigodom porinuća cesarske ladje "Fran Josip I." i u predvečerje ro- djenđana cesara i kralja Frana Josipa I. Jednom od tih zgoda bijaše petardom teško ranjen jedan redarstveni činovnik. Redarstvo je našlo i nerazpuknutih petarda na ulici, a jednu gotovu u stanu Sacca, koji se i odao svoje drugove — petardiste. Strukovnjaci dokazahu, da bijašu sve pe- tarde iste vrsti i od istih rukoh dogotov- ljene. Sud, komu je predsjedao sam pred- sjednik tribunala g. Mosetić, odušudio je na temelju dielomičnog priznanja, izjava svjedoka i strukovnjaka, svu četvoricu ob- tuženih i to Sacca, Rasovicia i Clementi- ni na godinu i pol, a de Franceschi-a na dvie godine tamnice. Tim je zadovo- ljeno zakonu i pravici, no drugo je pitanje hoće li se ti mladići u tamnici pokajati te popravljeni i poboljšani opet među poštene ljude stupiti. Imadoemo razloga o tomu podvojiti. U tom nas podkripljuje ponašanje njih samih prigodom rasprave, zatim držanje njihove svojte, prijatelja i jednomišljenika i naspokon pisanje ovdašnje štampe za raspravu, napose puslje izre- čene osude. U jednu rief slavilo se one nesretnike javno kano mučenike preporu- čujuć ujm riečju i tiskom srčanost i uz- trajnost, kano da su Bog zna kakvo ju- nako i plemento djelo počinili, za koje ujm valja sada tripiš. Još jednu.

Medju odsudjenim nalazi se i jedan Istran talijanske narodnosti, sin najmo talijanskoga povjesticara gospoda Karla de Franceschi-a posjednika iz Gologorice (po njegovu Moncalvo) občine Pazin. Otca nemože dodože nitko odsuditi radi krivnje sina premda bi se moglo možda štošta slabu odgoju pripisati, ali jedno ipak ne- možemo ovom zgodom zamučati. Talija- nski listovi Istre pitaju danomicke svoje čitatelje bajkami i lažni o nekakvom umišljenom panslavizmu ili ruzizmu, koje da šire naši pravci i rodoljubi po pokra- jini. Dokaza tomu dakako navedoše ni- kada, jer ga nemože biti ali oni ipak ne- prestaju crniti i klevetati naše ljude. Mi bismo rekli, da se ti laži-piskari vladaju pri tom po onoj poznatoj: reci m u. da ti ne reče. Znada naimo, da imadu u svojih redovih, medju prijatelji i znanci mužera i mladića, koji teže za prekomor- skim kraljestvom, koji su ljudi neprijatelji Austrije i svega što njim je na putu k postignuću njihove težnje i svrhe. Među takove ugrijance spada i netom odsudjeni mladić de Franceschi a da on nije takav Istran sam, svjedoci čam prečat se naslo- vo "C: c o l o G a r i b a l d i s e z i o n e P i s i n o", koji je došao na vidjelo pri- godom ove rasprave. Mi smo dapače posse osvjedočeni, da imadu njegovih jednomiš- ljenika i u drugih talijanskih gnjezdih Istre, ali mi ih nećemo nihi mariro tražiti. Ovoliko na znanje i ravnanje slavnoj po- rečkoj babi i njezinim laži-drugovom: "Altroche russosili e panslavisti!" Radje njamački nego li hrvatski. Do- znajemu iz izvješća zemaljskoga odbora u Poreču, da je podobčina Draguč (občina

Buzet) zamolila al. zemaljski odbor, da bude čim prije imenovao učitelj u Dra- guču. da bude talijanski naukovni jezik u školi i da se uvede u mesto o hrvats- koga a njemački jezik kao predmet. Zemaljski odbor odstupio je molbu zem- aljskomu školokomu vieću, koje će bez- dvjorno gledi promjene jezika zadovoljiti mudre Drugučane, koji su, osim šaćice sa- renjaka, sve sgloljili Hrvati.

Mi smo očekivali, da će se Dragučani opametiti poslije smrti onoga, koji je u- daši mrio sve što nebijaše talijansko, premda je on potekao iz hrvatske krvi, no kako nam pokazuje gornja molba, ne- daju se, reć ih, kršiti. Da znadu nekogi izmedju njih uprav majstoraki konjem re- povere rezati, suah smo odavno, no da su takovi zagriženi proti svemu što je hrvatsko — dakle i njihov. — znademo tekar sada.

Preovjed Italijskih biskupa. Cielo- kupni talijanski episkopat prosjedovao je u okružaj upravljeni na kler i vjernike proti zakonskoj osnovi o pobožnih zakla- dah, kojom se posjed i upravljanje istih skroz oduzimlje crkvi i njezinim službe- nikom. Taj najni dokaz složenosti talijanskih biskupa živo pokazuje kako je spomenuta zakonska osnova protivna vjeri i svakoj pravdnošći. Osnova ta primljena je već u zastupničkoj kući, nu prije nego postane zakonom, mora jošite biti predlo- žena senatu na pretresivanje. Nego slaba je nada, da bi ju senat zabacio.

Nagoditi se. Čitamc u ovdašnjih li- stovih, da se je isarsko parobrodarsko društvo "La Società di navigazione Istria - Trieste" nazidilo sa vlastnikom vize parobroda Cesare, koji je plovio svojimi parobrodi na istoj pruzi na kojoj i spome- nuto društvo. Od skoro četiri godine amo vodio se izmedju njih luti boj, pri kojem štetovaše silno jedni i drugi, dočim su putnici i trgovci odviše svoju korist- vukli. Vožnja na tih parobrodih stajala je primjerice za III razred izmedju Pule i Trsta i obratno samo 10 nrv. a trgovačka roba prevazala se skoro badava. Pokušala jur do sada više puta, da bi se nagodili, no to njim nepodje od ovih dana za rukom. Istarsko parobrodarsko društvo trpije lo- sobito jako pa bi reć, da je i obećalo ve- liko odštete g. Cesaru, da odustane od daljnje konkurencije. Ravnateljstvo toga dru- štva savijlje za dne 8. marca skupšćinu dioničara u Pulu, gdje će njim predložiti uvjete nagodbe. Govori se, da će to dru- štvo medju ostalim preatci i nekoje pro- brode g. Cesara te će u buduće samo plovis izmedju Trsta i Pule. Tim će se valja društvo ojačati al e ujedno putnici i trgovci oćatiti posljedice nagodbe.

Neuku nauka.

Novi način pranja rubonina. Za rubeninu, koju može izbrjati (zamazati) 5 osoba kroz 8 dana, uzimlju ½ zdjele benzina (po prilici ¼ litre). Rubeninu po- stava u večer moćili u vodu, kojou doljuju ¼ litre benzina. Slijedećeg jutra doljuju opet vode ¼ litre čistog benzina i onda ispiru rubeninu, kao što se obično pere. Rubenina postane u čas čista i bijela, jer benzini rastopi svu nećast, a time uskredi i pralji mnogo vremena.

Gdje prezimuje crv loze. Crv loze, koji u nekih naših predjelih bara nemilo vinograd, to je malešu živo- tinja, crjenkasta tiela. mrke glave, koji se iz početka nalazi na cvietu grožđa, a zatim u samih jagodah. Ovaj crv prezivi u godinu dana dva porieka, a početkom jeseni, kad je dobrano natovljen sokom zrela grožđa, traži zgodno mjesto, gdje će zapresti čahuricu i prezimiti.

Dosad se je znalo, da je ovaj crv tražio pukotine kolaca i vilica; brazgotine razpuknuta panja, pa i mezu pruća od- reznatih i ostavljenih na zemlji. Nc sad se opazilo savim nov pojav. Bebke (čahurice) crva prezimuju u vrhu pruća, i u tolikom množtvu, da su ljudi nabrojili do 35 be- baka u jednom prutu, pa uz to ne našli ni ciglog pruta, u kojemu nebijaše po ne- koliko bebaka.

Ovo je takova stvar proti kojoj ne- smijemo ostati prekrštenih ruku, pa valja znati, da će se iz svake bebke izleći po jednom leptiru, koji će nesti do 40 jaja, a da će se iz ovih 40 jaja, izgmisti 40 malih crvica, koji će grizti grožđe. Studen će istinahog poubijati mnoge bebke sakrite u pruću, ali će mnoge i ostati, a proti ovima treba da se na vrijeme latimo posla. Pri rezanju loze, valja dobro paziti svaku

razgu, te gledati, da li one, koje ostaju na lozi imadu kao neku prasinu, ili cvietič, od jednog milimetra promjera. Narednošć ovog cvjetića, siguran je znak, da je onada prešlo crv, i da se je ondje nastanio. Sraki i najmaaij prut mora se odalečiti od vi- nograda i odma isgortiti. Ne smije se po- nipošto niti ostaviti pruću na hrpe bližu vinograda niti ga zakopati, jer će se u aprile mali crvici izleći na velika jata i opustošiti vinograd.

Ona prasiua, o kojoj smo prije gova- rili pokrjeje malu rupicu, koja je ponešto izboćita. Rupe se nalaze jedna ciko druge, namješćene uzduh pruta i uvijek na onom dijelu pruta, koji je prama zemlji, naimo na onoj, koja je manje izložena sunca. U okomitih prutvkih nema nikada crva; svi se zaklanjaju u pruće koje raste koo. Evo, dakle, vinogradaru nove radnje, ali takove, koje ne iziskuju nikakva troška. Treba pri rezanju loza dobro otvoriti oči i paziti, ima li, nema li, na pruću uzduž- nih rupica; u njima je bebka. Uz to se nesmije ostavljati pruću u vinogradu, već ga odma upaliti.

Nu stvar je savim naravita, da bude li ovo samo Petar radio, neće imati ni- kakve koristi. Valja da svi listom rađe, pa im je i korist o-iguran. Na taj će način težak prisjediti tuuogo posla u ljetno doba, pa će i spasiti tunoگو grožđa od ovog ubitačnog crva, od kojega valja da se puno plašimo, i da svi složno ustavimo priti ovomu biću, koji će se moć jedinjo onda svladati, kad se ne bude čekalo, da se ljeti pojavi, već budu li se pri rezanju loze poduzele ono mjere, kojima ćemo osloboditi lozu tog nemilog gasta. G. I.

Listnica uredništva.

Gosp. I. Č. Nemožemo tiskati onoga "Fr. i. J. n. r." jer zadire odviklo u osobnosti

Istrijski brojevi

Dne 22. febrara.

| | | | | | |
|----------|----|----|----|----|----|
| Trst | 36 | 90 | 88 | 50 | 52 |
| Lince | 31 | 78 | 75 | 28 | 27 |
| Budapest | 73 | 54 | 1 | 37 | 44 |

Dne 26. febrara.

| | | | | | |
|--------------|----|----|----|----|----|
| Prag | 58 | 62 | 3 | 33 | 85 |
| Lavor | 86 | 88 | 46 | 54 | 75 |
| Hermannstadt | 33 | 20 | 25 | 51 | 68 |
| Innsbruck | 71 | 11 | 8 | 7 | 14 |

Javna zahvala.

P. n. gospodi, koja nemožeše prisustvovati zabavi "Hrvatske čitaonice" dne 16. t. m., a poslaše za ulazninu i to: Dr. Dinko Vitezić for. 5, dr. Bachman for. 2, župnik Zemlić for. 1, Puž kapelan for. 1, Kundić for. 1, gospodja Vicenca udova Munić for. 1, Galzigna učitelj fr. 1, Ferd. Karlevaris for. 1; — kao i onaj p. n. gospodi, koja preplatite ulazninu i to: Gosp. H. Bačić, načelnik Sušak fr. 5, V. Tomičić, Volosko for. 5, Pipp, Jelašica for. 3, Luginja župnik, Veprinac for. 3, Eiko Stipković for. 2, Viko Dukić for. 2; ovim budu izrečona najradnija hvala.

Kastav, dne 20. febrara 1890.

Odbor "Hrvatske čitaonice".

Duklč v. r., predsjednik.

Oglas.

Dne 6. marca 1890. u 9 sati u jutro obdržavati će se u Mošćenich

Glavna skupšćina "gospodarske zadruge Opatija"

- slijedećim dnevnim redom:
1. Izvieće o djelovanju zadruge prošle godine.
 2. Obračun za godinu 1889.
 3. Proračun za godinu 1890.
 4. Što tko predloži.

Volosko, 20. febrara 1890.

Viktor Tomičić,

predsjednik.

Poziv

k redovnoj glavnoj skupšćini "poseljnika in hranišćica u Kopru", koja će se održavati u Kopru 9. marca t. l. na 10 sati prije podne sa slijedećim dnevnim redom:

1. Izvieće tajnikovo o poslovanju za- druge u godini 1889.
2. Izvieće nadzorstva o računih za go- dinu 1889.
3. Izbor odbora.
4. Izbor nadzorstva.
5. Slobodni predlozi.

U Kopru 20. febrara 1890.

Odbor "poseljnika in hranišćica".

